

Svatováclavská

Stráž

List pro katolický lid
Orgán katolických
legionářů, jejich přátel,
hraničářů a vojáků
v zálozeRedakce a administrace
v Praze I., čp. 330

Ročník II.

V Praze dne 10. června 1938

Číslo 24

Obstojí naše demokracie i v mimořádných poměrech ?

Dusná atmosféra, v které nyní žijeme, dává nám k úvaze zda přece jen tento naprosto volný demokratický systém není hrzdou vážných vládních prací ministrů, na kterých celá tíha doby se vši vážností spočívá. Demokracie tof diskuse! Smysl je každému jistě zřejmý. Nelze ale s ohledem na praktikovanou demokracii nutiti většinu ve státě k tomu, aby kdejaká ať již československá neb jinonárodní politická strana neb i jakýkoliv protistátní útvar diktovala většinu — diktovala národu, který bojem, a vlastní vůli svůj stát vytvořil a krvi jeho existenci posvětil za souhlasu všech kulturních národů světa. Je přece nutno míti více ohledů i od jakkoli praktikované demokracie k státnímu národu ba je nutno více, — je nutno i řídit se hlasem národa! Věčné oběťbání hrěbetů ubírá na sebevědomí státo tvorné většinu — národu, na který jediné a pouze je spolehnouti v dobách přístích.

Věřím, že i ta demokracie, jak se praktikuje, má tolik ústavních prostředků, jimiž může rozvatrníky zneškodnit — jen po nich sáhnout a ukázat pevnou ruku, která bude imponovati nejen u západních spojenců majících kursovní hodnotu, ale hlavně bude imponovat v Berlíně a povzbudí státní národ — povzbudí státo tvornou většinu. Jestliže si protistátní menšiny vynucují ústupky na úkor Čechů a Slováků, tvůrců to svého a v prvě řadě svého státu nesmí nás překvapiti, že se s tímto paradoxem zabývá celá Evropa — ba celý svět. Je možno, aby Lužičtí Srbové — žádali ve třetí řadě jen stín toho o čem jsme slyšeli z Karlových Varů — dovolil si Chorvaté neb Slovinci to co si dovolil Hlinka — a co 4 mil. Ukrajinců v Polsku, 1 mil. Němců tamtéž, Slovinci a Němci v Itálii atd. atd. Všude se najde řešení takové, že většina je respektována, protože v prvě řadě ona představuje tvořivý element.

Ministerský předseda odpovídá ludákům

Na požadavky ludové strany odpověděl v Bratislavě ministerský předseda Dr. Hodža a lze právem tvrdit, že jeho odpověď je odpovědí vlády, která v těchto vážných dnech opírajíc se o důvěru národa, pracuje na řešení problémů, které v budoucnosti mají zabezpečit jednotu státní.

Dr. Hodža vyvrátil pomlasy, které se proti naší republice šířily v cizině, zdůraznil, že v těžkých dnech podala republika důkaz své nezměnitelné zdatnosti a schopnosti a přešel na otázku slovenskou. Slovinci se mohli uplatnit a uplatňují se v celém státním životě a poslední události jasně ukázaly, že Slovensko je jako ze žuly, že je republikánsky tvrdé a nepoddajné, a kdykoliv by povstal nějaký mrak nad republikou, zase jsme všichni rázem jedním kusem žuly, jedno tělo a jedna duše, republika celá. Proti výkřikům na ludových táborech po řeci jednoho technika, jehož slova byla v zahraničím tisku zneužitá proti republice, děl Dr. Hodža:

„Jest liže tedy nějaké připomínky a poznámky proti čl. státní odněly pod odpovědnosti slovenské ludové strany, necht' je jasno všem v republice, ale i v celé Evropě, že slovenská strana ludová má sice právo hovořit za své voliče, ale nemá práva hovořit za celý národ.“

Dr. Hodža mluvil o slovenské jednotě, o spolupráci každého, kdo s čistým srdcem slovenským jest ochoten spolupracovat s těmi, kdo republiku drží a za všech okolností udrží.

„Ve dvacátém roce republiky volá Slovensko k celé veřejnosti státu a k celé veřejnosti evropské: My jsme tu pány, my neseme na Slovensku odpovědnost, my tady také rozhodujeme. Základem svobody je Československá republika. Kdo ze zlého úmyslu, nebo též jen z velkého hříšného omylu poškozujíc dobré jméno našeho Slovenska a republiky, tomu tato slovenská jednota tímto okamžikem vypověděla boj. Boj tento povedeme našimi zákonnými ústavními prostředky. Československou jednotu ze zorného úhlu naší společnosti nezohorně čl. státnosti nedovolíme ani otupit, ani podlomit, ani ochromit.“

Veškeren tisk, a to je dokladem, že veřejnost schvaluje pronesený názor, píše o slovech dra Hodžy souhlasně. Ludová strana si špatně vyvolila okamžik ofensivy.

Autonomie podle ludáků

Nemí třeba říkat, že naše republika prožila a dosud prožívá horké dny. Pobráníčí bylo rozeřváno, v Německu se chystali proti nám a bílé pučičky volaly: Již přišel den. A v takové době sešlila ludová strana svůj boj za autonomii a vyhlásila požadavky, které daleko přesahují to, co dosud hlásala. Zástupci americké Slovenské ligy přivezli originál Pittsburské dohody, podle něhož byl propracován program, o kterém se rokovalo v Bratislavě o svatodušních svátcích. Pozdravné připsy zaslala strana SDP, opoziční Maďari a Slovinci a na sjezdu bylo přítomno i několik německých novinářů. Promluvil Msgr. A. Hlinka, posl. Tiszo, posl. Sidor, posl. Dr. Šokol a zástupci Slováků amerických. Co žádá ludová strana?

Požadavky její lze shrnout ve slova: dualism. Žádají vlastní administrativu, vlastní sněm, zemskou vládu s výkonnou mocí, vlastní soudy, slovenštinu ve školách, úřadech a veřejném životě. Vláda bude rozhodovat o státní příslušnosti, clech, daních, dárkách, poště, telegrafu, telefonu, monopolech. Menšinám se zaručí všechna práva. Všechno, pravil Msgr. Hlinka, musí být zařazeno tak, aby se mohl suverenní slovenský národ svobodně vyvíjet.

Ludová strana není tedy ve svých požadavcích skromná a stotožňuje se s požadavky henleinovců. Žádá změnu ústavy, které ovšem nedosáhne, neboť, jak již jménem vlády prohlásil několikrát ministerský předseda, Dr. Hodža, budou všechny otázky řešeny, aniž ústava bude měněna. Ludová strana ovšem nemůže být ani mluvčím většiny slovenského lidu, který je proti každé formě státního dualismu a proti porušení jednoty československé republiky. Ludová strana, využívajíc obtíží, zachází ve svém radikalisnu příliš daleko. V jejím jednání je více nenávisť ke všemu českému než dobré vůle.

Nepokládám za vhodné státnosti jednání u vládních činitelů se zástupci západoeckých lázní, když víme, jak právě komunální představitelé těchto lázní zaujali postoj k státu a k jeho představitelům v poslední době a když členové státního národa sami z tohoto provokativního aktu vyvodili důsledky návštěvou lázní jiných než obvykle, jest nutno se vši rozhodností ohraditi se proti každému takovému jednání, jichž smysl byl státní pomoc neb podpora, neb od-

volání několika vojáků a četníků, téměř jediných to dočasných návštěvníků lázní. To samé platí pak o něm, průmyslnících, když takticky učini neupřímný loyální projev, aby za 2 dny v Praze žádali o pomoc — jen však do té doby, než pomoc dostanou. Jak nás poučily zkušenosti se Sudetoněmeckou stranou. I v demokracii je nutno rozlišovati obilné hroby a zrádce od mírumilovného a státního národa.

Jos. Šeda.

Velkolepý projev pro republiku a presidenta v Krouné

Naši legionáři v čele projevu. — Svěcení památníku biskupa Brynychy. — Pořebujeme jednotný národ Svatováclavský!

Katolická veřejnost v horské visce Krouné na českomor. vysočině a naši bratři legionáři a Orelstvo světilo o svatodušních svátcích okázalým způsobem svůj stánek spolkový, nazvaný Mimrův dům na paměť nezapomenutelného vlasteneckého biskupa Ed. Brynychy.

Katoličtí legionáři z Prahy, zastupující zemský svaz Ústřední Jednoty uspořádali do Krouné zájezd autokarem, kdež jim místní Orelstvo věnovalo krásnou stuhu na zemský prapor. Vůbec naše legionářstvo bylo opravdu v čele tohoto nádherného podniku, který vyvrcholil v pondělí v mohutný hold Československé republice a jejímu presidentovi.

Celé slavnosti, ať to byly náboženské projevy v přeplněném chrámu Páně a při polní mši u sochy Panny Marie, vlastenecká kázání vldp. P. Krusse T. J. a vldp. Dr. Durka, krásné aranžované malebné průvody, vzorně připravená akademie, tak i mohutný hold československé republice a jejímu presidentu Dr. Benešovi, měly výraz krajně vlastenecký a vyzněly pro Československou jednotu, pro kterou katolické vrstvy v národě jsou odhodlány pracovat za všech okolností.

Nebudeme zde rekapitulovat jednotlivé úseky těchto oslav, vše co jsme v Krouné viděli, bylo krásné, dokonalé a všichni účastníci jistě odcházeli do svých domovů plni nadšení a nové odhodlanosti pracovat pro své

(Ukončení na str. 2)

Národní statut připraven

Tohoto týdne dochází k rozhovoru předsedy vlády dr. Milana Hodžy s představiteli všech národnostních skupin a politických stran, jejichž předmětem budou otázky národnostní politiky. K rozhovoru s předsedou vlády budou pozváni také představitelé německé strany sociálně demokratické. K jednání, které vede předseda vlády s národnostními skupinami, je po věcné stránce možno konstatovat, že, jak projekt národnostního statutu, tak elaborát nové úpravy jazykového zákona jsou připraveny a obsahují již téměř veškerý materiál, jenž se týká národnostních otázek v republice. Definitivní redakce, zejména části vyslovené politických, zůstává pochopitelně otevřena, a to z toho důvodu, aby bylo všem národnostním skupinám umožněno zaujmouti k návrhům stanovisko dříve, než bude definitivně redigovaný text vstoupil do formální osnovy zákona, jež má být vládou předložena parlamentu. S hlediskem demokracie a parlamentarismu je tento postup nejen nezbytný, ale jediné možný.

— Sjezd **sociálně-demokratické strany**, konaný u příležitosti 60. výročí založení strany vyvrcholil na Hod Boží Svato-dušní mohutným průvodem Prahou, který procházel přes 3 h. Bylo v něm neseno za obrannou státní vlajkou mnoho standard. Prvá část průvodu byla historická, ve druhé byly alegorické vozy znázorňující sportovní hry a různé obory práce. Obyvatelstvem byly všele pozdravovány zástupy hraničářů a Slováků v národních krojích.

— V tyto dny připadá **90. výročí krvavých svatodušních bouří** v Praze. Vznikly na Svato-dušní pondělí r. 1848, kdy se sjeli do Prahy významní zástupci všech slovanských národů. Rok 48 byl revolučním rokem v četných státech evropských, ve Francii, Itálii, Německu, a i u nás zdvihl utlačovaný národ špi, žádaje svobodu. Studentstvo a inteligence stála na bankách, velitel pražské posádky, Windischgrätz dal do nich střelit, bylo prolito mnoho krve a na konec bylo povstání potlačeno. Ale krve nelekla marně, od r. 1848 rostla nenávisť proti Rakousku, nad níž jsme zvířezili.

— V Umělecko-průmyslovém muzeu v Praze byla **zahájena výstava církevních výševk**, obsahující překrásná díla ze sbírek státních, kostelních a klášterních od XII. stol. až do r. 1910. Nejstarším dílem je vyřezávaná pokrývka ze hrobu sv. Václava ze XII. stol., dále rožmberské antependium z r. 1380. Výstava ukazuje, co církev vykonala velkého pro umění.

— **Záložníci se již propouštějí**, jak prohlásil M. Hodža dopisovatel londýnského listu „Daily Mail“. V posledních pěti dnech před svátky bylo propuštěno za cvičení 49.000 mužů, kteří ostatně nebyli mobilisováni, nýbrž jen povoláni ke cvičení ministerstvem národní obrany. Propuštění záložníků pokračuje.

Čtenář, jsi vkladatelem záložny Hermes?

Ne? Proč své úspory ukládáš v nepříteľských ústavách?

— Dr. Beck, polský ministr zahraničních věcí, vstoupil **prý ve styk s vůdci maďarské menšiny** na Slovensku, aby došlo, aby polská a maďarská menšina u nás spojily své požadavky, a aby tak lehčeji bojovaly o jejich uskutečnění. Ačkoliv víme, že dr. Beck není naším přítelem, přece se nám nechce věřit, že by něco podobného podnikl.

— **Americký ministr zahraničí, Hull**, pronesl velkou řeč proti mezinárodní anarchii, která vládne na světě. Odsoudil lehkomyšlné rušení smluv, úpadek úcty před zákony a před daným slovem. Zcela beze studu se opět užívá ozbrojené moci jako politického nástroje. Aby se u nás došlo k národnímu zvěšení, sahá se k útočným činům s brutální a surovostí, která musí rozjitřit všechny lidské pocity hluboké hrůzy. Není divu, že německý bisk se za ta slova zle obtočil na Hulla. Inu, poznal se, jen aby to poznání bylo cestou k nápravě.

— **Dalla Torre, chefredaktor „L'Osservatore Romano“**, oficiálního listu Svaté Stolice, zdřel se po eucharistickém kongresu několik dnů v Československu, kde byl přátelsky přijat a mohl si učinit správnou představu o našem národu a státu. Při loučení, odjížděje z Prahy, poznamenal: „Získali jste nového přítele.“

— **Dejte prodej zbraní v pohraničí pod přísný policejní dozor**. Není dne, aby policejní orgány nenashly u některého z vůdců Henleinovy strany skladiště zbraní a stieliva bud sem propašovaného neb zde samozřejmě bez zbrojních pasů nakoupeného. Je bezpodmínečně nutno světi prodej zbraní obchodníkům naprosto statně spolehlivým a každý pěstující trestatí zavřením a zabavením obchodu. J-a

— **Videnští Češi mají přispívat** na „Sudetendeutscher Heimatbund“. Předseda tohoto spolku pan Zigoldem obdrží bombastický dopisy úředníků z České krve, aby přispěli na Henleinův odpor proti Čechům v Československu. Podle p. Zigoldem je náš Henlein Hitlerovým plnomocněncem t. č. v Československém státě a čeká jen „Až přijde den“. J-a

Velkolepý projev pro republiku a presidenta v Krouně

(Ukonč. se str. 1.)

hnuti, pro svatou církev, pro svůj národ a stát.

Ministr inž. Jan Dostálék

při pondělním projevu, který poslouchalo několik tisíc lidí, zdůraznil, že srdce katolického lidu, sdruženého v různých složkách lidového hnutí, slukou věrně pro republiku a všichni neochvějně stojí za svým presidentem. Katolický lid se chce starat, aby celý náš národ opíral se o mravní hodnoty, které vyplývají ze zákona Božího.

ho a tak chce vytvořit z národa nerozbornou pevnost, kterou nikdo a nikdy nezdohá. Pořebujeme v dnešních těžkých dobách zejména, jednotný národ Svatovavřavský. Naši legionářští pracovníci: **br. Dostál, br. Šprinar a dp. Kočvara**, při několika příležitostech učinili významné projevy za katolické legionářstvo a jejich přítele a okázale a důstojně vystoupení našich legionářů při slavnostech získalo jim mnoho a mnoho nových přátel, jak v místě, tak i v širokém okolí. —K—

Staly se chyby

Naši spoluobčané druhého státního jazyka nejsou u nás spokojeni. Žejhrají na nás a vytýkají nám, že naše vláda po celých dvacet let trvání republiky macešsky se k nim zachovala, je za národní menšinu pokládala a jejich oprávněné požadavky zásadně odmítala. Volají na pomoc i cizinu a spolehají hlavně na svého „Führera“, který tak slavnostně jim slíbil, že svých 3 a půl milionu soukmenovců v soudědném státě neopustí. Nejsou příliš skromní ve svých požadavcích. Pán Henlein jich v Karlových Varech jmenoval jenom osm, ale kdo je pozorně sleduje, pozná hned, čeho by si jeho stoupenci přáli. Říkají tomu odčinění křivd, které na nich za dvacet let byly spáchány, ale ve skutečnosti chtějí, když ne hned „Anschluss“ tedy aspoň stát ve státě. Ze svého Sudetoněmeckého státu by nejdříve vyhnali nás, hraničáře, jako nepohodlné, přistěhovalé cizince, zakázali by tu mluvit česky, zvolili by si vlastní parlament se sídlem třeba v Teplicích, jejich rekruti by narukovali k vlastní německé armádě, jak už o tom někteří z nich po letosišních odvozech mluvili, zkrátka chuti by měli veliké. A naše vláda bude s nimi mít velkou práci, aby je uspokojila a jejich přání na sto procent splnila. Jsme na tolik upřímní a doznáváme kajicně, že se staly chyby, veliké chyby, a doufáme, že vláda při sjednávání menšinného statutu se vynasnaží, aby tyto chyby byly napraveny. Dovolíme si v krátkosti jen na některé upozornit a proti Karlovským požadavkům Henleinovým postavíme některé požadavky nás, hraničářů. I. Po převratu byla prováděna pozemková reforma a slibováno, že bude půda rozdělena mezi chudé lidi, aby jim bylo umožněno založit si vlastní hospodářství. U nás v pohraničí vznikla tak řada zbytkových statků, u které se rozdělili republikánští zbytkáři, tu a tam nějaké socialistické družstvo, nějaký židovský velkozemědělec, který dříve vůbec nevěděl, co je pole, ale právě ti nejchudší hraničáři dostali nejmeně. Zbytkáři si na práci vezmou sezonní dělníky ze Slovenska, proto v těch vesnicích našeho pohraničí není takřka českých lidí a Henlein tu vítězí stoprocentně. A nikdo ať nemyslí, že pozemkovou reformou německá šlechta snad byla úplně ochuzena a ožebračena. Naše vláda byla tak uzalná, že jí ponechala dvory, statky, lázně, lesy, že jí odpisovala milionové obnosy na daních, že je chránila proti osklivým hraničářům, když si chtěli postavit rodinný nebo nájemní dům a pořebovali kus šlechtického pozemku na stavbu. V Teplicích nebylo možno pro několik českých nájemných domů získati od majitele panství stavební pozemky vyvlastněním, ale přišel z Prahy stavitel a ten je bez obtíží koupil. Stály ovšem pozemky pro 7 domů jenom malíčkové, téměř milion Kč. Když pojedete do Českosaského Švýcarska, navštívíte Hřensko, Pravčickou bránu a soutěsky Edmundovu, Divokou atd., podíváte se, že toto čistě již hraničí pásmo jest takřka bezvýhradně majetkem německého šlechtice, který jest dnes mezi lémi, kteří osoučují republiku a stěžují si na utrobně bezpráví. Jeho budovy v Teplicích v nynější volební kampani jsou úplně ve vleku Henleinovské agitace, v každém okně jest obraz Konráda Henleina, znak Sudetoněmecké strany, nebo jejich voleb-

ní číslo, veliká jednička. Není to spravedlivý požadavek hraničářů, aby stát celé hraniční pásmo s lesy, půdou i se všemi objekty převzal do bezvýhradného vlastnictví, aby zůstali lázně, chudým hraničářům aspoň dodatečně přidělil zabrané pozemky a umožnil jim tak alespoň skromnou existenci, aby uložil zvláštní daň na obranu státu právě těmto podmořům, kteří svými protistátními štvárcem způsobili státu enormní výdaje na bezpečnostní opatření.

II. Myslíme ovšem i na ty velmože, uhlobarony a majitele průmyslových podniků, kteří buď sami jsou říšskými příslušníky nebo říšské Němce na vedoucích místech zaměstnávají a jejich podniky jsou ohniska Henleinovské agitace. Stála se chyba, že stát po převratě nepostátínil doly, že podnik říšských Němců nepostavil pod přísný dozor, že cizí agitatory neposlal za hranice. Či myslíte, že my, hraničáři, můžeme býti klidni, když se dovidáme, že veliká německá firma, která má i státní dodávky a tisíce českých zakazníků, věnovala na účely Henleinovské propagandy celý milion Kč, že jim dává zdarma svícny k osvětlování oken, ba mluví se sice důvěrně, ale hodně nahlas, že u ní bylo nalezeno i skladiště zbraní? A myslíte, že se v nás nebouří krev, když při každé příležitosti nad hlavami nám vlají hakenkreuzlerké prapory cizích příslušníků, kteří požívají našeho pohostinství, zabírají našim občanům i německého jazyka nejlepší místa, a za to se nám odvděčují štvárcem proti republice?

Pamatujte při sjednávání statutu na zsetáníně dolt, na vyhostění obtížných a státu nebezpečných cizinců, na přísný dozor na průmyslové podniky, na nichž má stát svůj největší zájem.

III. Henlein žádá autonomii pro německé školství. Stála se chyba, že i když ne po zákoně, via facti byla Němcům na jejich školách ponechána úplná zvůle. Nebudem opakovati známé věci, že mají Němci v republice škol více, než jim patří. Ale veliká chyba byla, že stát na tyto školy

nevykonával většího vlivu ani přísnějšího dozoru. Němečtí učitelé vychovávali svěšenou mládež ne pro republiku, ale pro říši, němečtí inspektoři to ovšem schvalovali a podporovali. A tak za dvacet let trvání republiky nepřivdělí jsme to ani tak daleko, aby si žactivo Československých škol s vyučovacím jazykem německým osvojilo dokonale státní jazyk, aby se naučilo v dějepise, že celé území české bylo kdysi obyčvanno Čechy, teprve později že sem nastěhovali Němce, že tedy Češi v pohraničí nejsou žádnými přistěhovalci, za jaké nás do omrzení Henleinovci prohlašují.

I když se s Němci dohodneme a školskou autonomii jim dáme, tolik vlivu si musí stát na školství vymíniti, aby na všech školách republiky bez ohledu na vyučovací jazyk vychovávána byla mládež pro republiku, aby se učila česky mluvití, svou Československou vlast milovati a jí proti všem nepřátelům hájiti. Henlein si stěžuje, že do pohraničí byli posíláni státní zaměstnanci a úředníci Češi a žádá, aby početní stav zaměstnanců odpovídal národnostnímu klíči. Tu zase přiznáváme, že se stala chyba. Mnozí čeští zaměstnanci byli přeloženi do pohraničí. Nikdo se jich neptal, umí-li německy, mají-li rodinu, vstatačí-li s hubeným platem. Německý zaměstnanec jen zřídka byl přeložen do českého kraje. Státní policisté z Prahy do pohraničí posláni nemohli pochopiti, proč také jejich němečtí kolegové, které stát blahovlnně od obcí přebíral, nejsou posíláni na česká místa, ale ponecháváni na dosavadních působištích, aby tu zjevně i tajně se spojčovali a spolupracovali s Henleinovci. Alespoň ti, kteří nebyli přejati, odkryli úplně své ledví a jsou dnes nejhorlivějšími agitatory Henleinovy strany. Jsme spravedliví a souhlasíme s tím, aby počet státních zaměstnanců německých odpovídal národnostnímu klíči, ale očekáváme, že naše vláda bude opatrná a nestranná, že nechá také Němce zakoušetí slasti působení v českém kraji a že zvláště na vedoucí a zodpovědná místa v pohraničí u dráhy a pošt, u policie a četnictva, u soudů a okresních úřadů, že za žádných okolností nebude dosazovati lidi nespolehlivé, kteří by v napjatých dobách svůj úřad spravovali způsobem pro republiku katastrofálním. Již dnes máme strachy, když slyšíme, že na místo přednosty velkého nádraží na křižovatce drah dosazen byl Němec, jinde na podobných místech také Němci. Při dnešní „loyálnosti“ Němců (Pokračování na straně 3.)

J. E. kardinál Dr. Karel Kašpar zakročuje proti henleinovským kněžím

Když v denm tisku oznámeno, že němečtí bohoslavci dvou velkých seminářů se přihlásili ostentativně do sudetoněmecké strany Henleinovy, vzbudilo to u katolíků bolest a u lidí lhotejných nebo nevěřících odpor. U katolíků bolest, neboť těchto nesou pronásledování katolické Cirkve v Německu a vloženy novopohanský směr, v němž jest vychovávána, a to je nejhorší, i mládež. Henlein, který jest v naší republice vůdcem strany kopírující ve všem Hitlera a jeho příkazy, Henlein, který jest odpadlíkem, dostává nejednou od kněžů německých a bohoslavců přihlížáky sympatií. Ale jde ještě o něco jiného. V naší republice je katolická Církev ve věznosti, může svobodně vykonávat svoje vznešené poslání a vykonává je. Její představitelé jsou všude přítimými s úctou, která neplatí jen jejich osobám, nýbrž Církvi. O knězi je u nás všeobecné mínění velice pěkné a knězi si ho zaslubují. Lidé, kteří, ať z jakýchkoli důvodů, nemají k Církvi přátelský poměr, cílí nicméně,

že v dnešní době nejspíše kněz jest s to mírnit rozpory, přispívat ke vzájemné svornosti. Nikdy snad neměla Církev ve světě takovou autoritu jako má dnes, a má jí proto, že jest vzdána vši politiky, že které vzchází tolik zla. Na to zapominá mnoho německých kněžů v naší republice a zapomněli na to i bohoslavci. Proto dali pohoršení. Náš arcipastýř, o jehož spravedlnosti vzhledem k Německu nemůže být sporu, jistě vytrpěl hodně bolesti, když zvěděl o činu německých kněžů. A po rozvážení všech věcí, jak sděluje tisk, rozhodl se k něčemu, zač mu děkuje celý národ a musí být vděčni i němečtí katolíci: Zastal Vatikánu soupis německých duchovních a seminariátů, kteří vstoupili do Henleinovy strany. Proti nim bude disciplinárně zakročeno pro porušení kázně. Když v pohraničí jsou vybíčovány vášně, kněz musí ty vášně mírniti, to od nich očekává nejen tábor katolický, nýbrž i nekatolický.

Teplice-Šanov

Valhy. Naše město bylo po celý tento týden ve znamení volebních příprav. Sudetoněmecká strana stupňovala svou agitaci den ze dne takřka k nepříteli. Bílé punčochy, uniformy úderníků, které před tím na krátké čas zrušily z ulic, zase se objevily. Hoši ještě školou povinni právě tak jako všichni ostatní Henleinovci pyšně nosí odznaky politické strany a volební číslo zatkanuté v knoflíkové díře. Agitátoři strany jdou od domu k domu — od bytu k bytu, jdou i k Cechům a agitují pro devadesátiprocentní vítězství Konráda Henleina. V jejich volebních kancelářích dostanete všecko možné, obrázky Konrádovy, letáky, praporečky, svíčky, i poukázku na cukr či mouku. Chudá česká žena má ve svém bytě každé okno polepeno Henleinem. Nemějte ji za zlé. Jísti se chce a tam se dobře platí. Více Vás roztrpí pohled na celou řadu oken s Henleinem a jeho jedničkou, když si pomyslíte, že tu přebývá syn české matky, dobrého vlastenky, existenciálně nezávislý, jeho manželka jest vnučkou rovněž české báby, která se v Praze narodila, tam byla oddána, německy vůbec neuměla. Takových odrodilců zde najdete celou řadu. Směleť sudetoněmeckých koteřů jest tak veliká, že i v domech českých majitelů jako nájemníci polepili okna i zdi Henleinovými plakáty, ba v jednom zpitěném případě vnikli i do neohrazeného bytu českého domu a polepili jeho okna, až teprve na energické zakročení majitele domu německé letáky odstranili. Hasiči, kteří tak rádi prohláňují, že se zásadně nesúčastní politických nebo náboženských projevů, vyjeli na Svatodušní pondělí se svými požárními žebříky, aby pomohli umístiti Henleinovu reklamu nad střechou paláce Liberecké Konkordie. Pro předvolební týden nařídil Henleinův stáb výzdobu oken a domů, pro sobotní večer slavnostní osvětlení oken a ulic. Tedy jak vidíte, důkladná předvolební příprava, proti níž volební agitace ostatních stran úplně se ztrácí. Spojené české strany vydaly společné letáky a plakáty, konaly nejprve zvláštní schůze svých organizací, potom veřejnou voličskou schůzi, při které mluvil legionářský poslanec David. Kandidátka spojených českých stran má číslo 5. Poslali jsme volební letáky všem českým lidem, jejichž adresy nám byly známy, dopisali jsme i těm, kteří se v poslední době odstěhovali, aby aspoň na volby přijeli a vykonali svou občanskou a národní povinnost. Naše agitace byla důstojná a vážná, a doufáme, že postačující. Každý český volič v dneška, jaké vážné doby prožíváme, jak republika zápasí o svoji lepší budoucnost, jak s výsledkem voleb jest spjat i osud náš hraničářů, a proto, nechce-li se dopustiti zrady na svém národě a na svých

dětech, nemůže jinak voliti než-li národní kandidátku spojených všech českých stran číslo — 5 —. Upozorňujeme, že volba se koná od osmi hodin ráno do jedné hodiny odpolední a kdo by se třebaš jen o několik minut opozdil, že nemůže voliti. Pospějte si tedy, abyste nezmeškali. V poslední chvíli ještě agitujte mezi známými pro volební vítězství české kandidátky.

Boží Tělo. Jelikož Dlouhá ulice a Tržní náměstí, kudy jindy Božičelový průvod se ubírá, právě se dláždí a provoz tudy jest omezen, musí se letošní průvod bráti jiným směrem a to Lesnickou třídou do Střhrové a Mysliveckou zpět, nebudou-li v poslední chvíli ještě dispozice změněny. Z české strany činěny byly dotazy, mají-li se letoš čestí katolíci, když němečtí splnili s Henleinovým hnutím, vůbec průvodu Božího Těla účastnit. — Boží Tělo jest slavnost rázu výlučně náboženského, účastiváme jí svého nejvyššího, jedině pravého vůdce, krále nebes i země, Ježíše Krista, vyprošujeme si od něho hojnost, pokoj v naší zemi, proto nejmenem, že se čestí katolíci průvodu Božího Těla jako jiná léta účastní, ale přičiní se, aby naše účast právě letos byla nejmohutnější. V dobách tísně a nebezpečí katolíciť křesťané konávali společně průvod, aby si vyprosili pomoc a ochranu od Boha. I my žijeme nyní v napjatých, nebezpečných dobách, proto chceme v největším počtu se shromáždit při průvodu Božího Těla a Krista Krále prositi vroucně, aby držel ochrannou ruku nad naší českou vlastí, aby každé nebezpečí od ní odvrátil, a stálého pokoje a míru jí dopřál ráno. Jednota čsl. Orla má ve 3,8 hod. ráno sraz v Lidovém domě, odtud odeberete se do Zámeckého kostela na českou mši sv., po ní pak spolu s ostatními českými katolíky se shromáždí před kostelem a vyká svého žarazení do průvodu. Odpoledne pak jako jiná léta konáme společnou vycházku.

Trnovany u Teplie. Ve středu, dne 15. t. m. konáme u nás výroční valnou hromadu. Jako řečník byl pozván a svou účast přislíbil vdp. Václav Mlejnek, děkan z Teplie. Všecky své členy a příznivce zveme k nejhojnější účasti.

V cizích službách jest takový katolík, který své úspory ukládá u ústavů katolickým nepřátelských. Každý čtenář našeho časopisu koná svoji povinnost a své přebytky světuje záložně Hermes.

Postoloprty u Loun. I v našem městě konají se volby do obecního zastupitelstva. Ačkoliv jsme přímo na pomezí a těžce zápasíme proti německé většině, přece nebylo mezi českými politickými stranami možno dosáhnouti dohody a utvořiti společnou českou kandidátní listinu. Proti dvěma německým a komunistické kandidátce bylo podáno pět

kandidátek českých, tak, že úhrnný počet kandidátních listin u nás jest osm. Kandidátka čsl. strany lidové obdržela číslo 3. Na Svatodušní pondělí konali jsme volební schůzi, při které k nám promluvíli pozvaní řečníci, vdp. Václav Mlejnek, děkan z Teplie, pí. ředitelka Vlasáková z Trnovan a p. župní tajemník Hervert z Loun. Vývody všech řečníků byly přesvědčivé, práci a zásluhy Lidové strany uznali všichni přítomní, také slíbili pro její vítězství pracovati a agitovati. V celém lounském kraji jest českoslov. lidová strana na vítězném postupu, ve 27 obcích kandidovala letos ponejprv a všude úspěšně. Přičinme se ještě v poslední chvíli, aby i v Postoloprtech zvítězila kandidátní listina čsl. strany Lidové číslo 3.

Staly se chyby. (Dokončení se str. 2.)

Henlein žádá rozšíření jazykových práv. I zde jsme chybovali. Nutili jsme německé hostinské a živnostníky, aby své závody opatřili dvojjazyčnými firmami. My, hraničáři, často jsme byli roztrpčeni, když jsme vešli do restaurace s českým označením, v očekávání, že jest to český podnik, nebo že tam aspoň s námi budou česky mluvit, a zatím se ukázalo, že jest to velkoněmecká hospoda, kde ani pikolo slovíčka česky nerozuměl. Proto bychom teď vládu prosili, aby Henleinovi v tom smyslu vyhověla, že žádný živnostník nesmí mít českoněmeckou firmu, dokud se dokonale nenaučí česky. Konečně nás hraničáři naplňují spravedlivým rozhořčením pravidelně, takřka každodenní útoky říšskoněmeckého rozhlasu proti republice. Jest velikou chybou, že československý rozhlas nepočítá za vhodné tyto útoky vyvracet a stejným způsobem na ně odpovídati, tím spíše teď když máme k dispozici vysílačku pro německé vysílání. Když nedávno říšskoněmecký hraniční orgán zastíhl na české půdě československého příslušníka pro neposlechnutí rozkazu „stůj“, náš rozhlas neprotestoval, sotva se o věci zmínil. Ale když český úřední orgán z podobné příčiny stíhl na dva podezřelé ujiždějíci československé Němce Henleinovce, tu německý rozhlas o případě referoval tak nenávistným tónem, že divs z toho nebyla mezinárodní zápletka. Vláda republiky slíbila přísné vyšetřování a potrestání vinníků. Když v jediném dosud známém případě československé letadlo přelétlo německé hranice, německý rozhlas zase bouřil tak, že vláda se omlouvala a vydala zákaz, že naše letadla musí se držeti alespoň dvacet kilometrů od německých hranic. Když však německé auto plně obsazené ozbrojenými důstojníky v šilené rychlosti přejelo hranice u Zinnwaldu a jelo až do Dubí, když každou chvíli nějaký německý letoun v mlze nebo z neznalosti terénu zalen nad naši re-

publiku, když celá německá hlídka ve sněhu zabloukla přes naše hranice, tu náš rozhlas nereferoval buď vůbec nebo jen velice krotce a my jako zdvořilí, pohosinní sousedé jsme pěkně cizincům pomohli, aby se co nejrychleji mohli vrátiti domů. Žádáme tedy také od našeho rozhlasu, aby svou chybu napravil, své posluchače rychle a správně informoval a nepřátelské útoky statečně odrazil. Tisíce hraničářů poslouchá denně zprávy z Prahy i z Berlína a nikdo se jim nemůže diviti, že buďto se jich zmocňuje strach nebo spravedlivý hněv, když slyší sebevdomé, výhrůžné vysílání berlínské, jemuž náš rozhlas nesměle, krotce odpovídá. Nelze nám v jednom novinářském článku vypsat všechny chyby státního aparátu, které nám, hraničářům, ztrpčují život, ale doznání jest první krok k nápravě. A my doufáme, když už se s Němci dohadujeme, že naše vláda, a především naše vládní strany budou mít na zřeteli zájmy náš hraničářů, a přičiní se, aby chyby, které snad se staly, byly odstraněny a aby nejenom Henleinovy, nýbrž i náš hraničářů, požadavky byly splněny.

DOMŮ
(Vzpomínka).

Z humoru legionářů na Sibiři.

- Přišly depše a to inkoré, že domů jedou všichni bráskové.*
- Vyslalo to hned moc povyhu, pojedomeli přes Ameriku.*
- Mnohá zvěď je, kdo nás vymění, zdáti spojení nebo čerenti.*
- Každý o tom má svoje náhledy, co že bude teď se psy a medvědy.*
- Mistr Holinka vážně přemíř, jak dostat do Cech rotný kupřita.*
- Bratr Šmejkal má vše již v pořádku, v prvli samotar jako paměťku.*
- Mundur dostanem nový kazanní budeme svadat jako Japani.*
- K vůli bezpečí pasy ochranné a na nos futral každý dostane.*
- Kdo tu v Sibiři by chotl zůstati země arsin, dva, míže dovlati.*
- „Krasná“ jávuji ve svín zápalu, zuby brouší již na magistrálu.*
- Kino nehraje, klub je zakřstý, bufetické dnes hali „bisuity“.*
- Zitru hnem se již k Vladivostoku, v Cítě musíme přidat do kroku.*
- V Puchedu se stak stavit musíme, všechen ukrasit tamní skoupíme.*
- A pak k moři již budě čekaji, honem nasedit, nežli odplaji.*
- Až se od břehů budem hřbati, pravoslavný lid bude vzlykati.*
- Mnohá z nás též litost zalije, S Božem, Sibiž, Rusř a Bohem Rusije.*

A. H.

Domínik Matějka

Z Rakouska ke Slovanům

(Pokračování.)

Výsledek této bitvy byl očekávan s velikým napětím celé dohodové veřejnosti, neb hrozilo zde opravdu nebezpečí prorazení fronty. Německý plán byl prorazit zde frontu a oddělit tak anglickou armádu, která byla od Amiens po Antverpy, příšisknoují ji k moři. Chtěli tak připravití druhý Sedan a vrhnouti se na Paříž, což mohlo býti osudné. Tomu všemu zabránil maršál Foch a jeho statečné armády. To se stalo první tři dny měsíce dubna 1918. Za několik dnů přišel rozkaz, že my, Češi, všichni odjedeme, a skutečně třetí den přišli noví zajatci Němci (Bošové), a převzali naši práci. Rozloučili jsme se s našimi mistry a ve čtyři hodiny odpol. 10. dubna 1918 unášel nás vlak k Dijonu a večer byl jsme na depot v pevnosti Côte d'Or. Po třech dnech šlo nás zase 50 na nádraží v Dijonu, odtud jsme jeli zpět směrem k Paříži. Ve stanici Sens odbočili jsme lokální dráhou a večer vystoupili v Orleans. Za městem jest veliké tábořiště barákové pro zajatce.

Bylo zde několik tisíc říšských Němců a pro nás byly vykázaný tři baráky v rohu tábořiště. Vešli jsme do jednoho a hned při svitu svíčky poznal jsem kaprála Černého, který si již odeseděl trest a koukal na nás jako lupič. Ještě večer jsem poznal, že je zde veliká agitace proti vstupu do naší armády. Bylo zde mnoho vídeňských Čechů, šest policajtů, ti mysleli, že jsou ve Vídni a mají před sebou Karlička. Spali jsme na slaměnkách těsně vedle sebe. Ráno byla visita, zapisovali nás a než jsem tu společnost okoukl, přišli dva důstojníci z Československé armády. Sotva vešli do baráku, neb venku přšelo, obstopili je rakušáci a odpovídali jim tak drze, zvláště Černý, že jsem nad tím žasl. Důstojníci vidouce tuto náladu náhle odešli, aniž by koho vyzvali ke vstupu do armády. Bylo nás zde přes 300 Čechů a Slováků, a jelikož se nepracovalo, měl jsem příležitost poznati okolí a přišel jsem k úsudku, že i zde jsou lidé mající porozumění pro naši národní věc. Při procházce kolem baráku seznámili jsme se a bizo i vyřídili. Když 4. května přišli dva poddůstojníci z Cognacu, jeden byl výborný řečník, nešli do baráku, nýbrž zůstali venku na otevřeném místě. Všichni,

kteří se zajímali sešli se a rakušáci zůstali v baráku, zatím co neteční chodili kolem a chtěli nás ignorovati. Když řečník vybranými slovy burácel uspané české vědomí, začali se přidávati i ti neteční a pomalu vylézali i Rakušáci, ale již si netroufali dělati výtržnosti. V poledne řečník přerušil a řekl, že přijde po obědě a vyzval nás, bysme odhodili franťišky a karličky s čepic a nůžkami nám seznam přihlášených do armády. Našel jsem zde mnoho známých z Pont de Cheeri. Když odpoledne přišel řečník a pokračoval, tu vyrukovali i Rakušáci, majíce vyleštěné franťišky a karličky, stavěli se provokativně před řečníka, který se nedal vyrušiti. Tito vidouce marnost svých snah, odešli. Druhý řečník Slovák, měl těžší práci než dostal ven několik Slováků. Pak přinesli stůl a nastalo zapisování, přihlásilo se nás 50 a naši hoši na odchodu slíbili, že do týdne odjedeme do Cognacu. Tento slíbený týden trval však skoro celý měsíc. Zeman i Svoboda se dosud nepřihlásili, zvitězila u nich láska k rodině a starost o ni. Neměl jsem jim za zlé ani jsem je neutil neb i já probojoval těžký vnitřní boj, než jsem se rozhodl dáti sebe i rodinu do nebezpečí. Od Rakušáků

bylo nám v době odjezdu snášeti různé úšklebky a pesuňky, jak prý nám budou v Rakousku stavěti šibenice. Nejlépe to uměl Bureš, který spal vedle mne, do půlnoci hrával karty při svíčkách a když šel spat, probudil mne a ukazoval, jak mně budou věšet.

Ráno 1. června 1918 stáli jsme před zajateckou kanceláří, kde si nás prohlíželi němečtí poddůstojníci, mající v ruce úplný náš seznam. Pak teprve přišel francouzský důstojník, předal průvodní listiny desátiníkoví, ale již bez pušky.

Jeli jsme osobním vlakem a v poledne stáli jsme ve stanici Tous a večer byli jsme v Angoulen. Odtud jde do Cognacu lokální dráha a jelikož nebylo spojení, šli jsme do kasáren na noc. Ráno v pět hodin měli jsme jeli dále. Dělostřelci-rekurti bavili se s našimi, zpívali jsme jim naše národní písně, oni zase zazpívali nám, tak jsme vydrželi v přátelské zábavě až do půlnoci... Za krásného nedělního jitra jeli jsme lučinami v plném květu stále podle řeky a k deváté hodině projeli jsme stanici Žarnak, kde stáli na stráž již naši bratři a do nejbližší stanice vjížděli jsme za zvuku hubdy.

(Pokračování.)

Roudnicko-Libochovicko

Roudnice n. L. V sobotu dne 4. června konala se schůze okresního zastupitelstva v zasedací síni městského zastupitelstva. Schůzi tu zahájil okresní hejtmán vrchní rada pol. správy Gabriel. Nejdříve projednány zprávy presidiální. Druhým bodem projednány okresní závěrečné účty za rok 1937. Aby byla naše čtenářská veřejnost plně informována, budeme postupně uveřejňovati účetní závěrku za rok 1937 počínaje příštím číslem. Účetní závěrka byla dle jednotlivých bodů probírána a odhlasována po provedené debatě, do které zasáhli takřka všichni členové okresního zastupitelstva. Dalším bodem programu byl rozpočet okresního chorobnice v Libochovicích na rok 1939. Schváleno. Taktéž schváleno bez debaty: Systemace místa okresního cestmistra v Libochovicích, prodej okresního pozemku č. 192/3 v Košticích za 500 Kč, prohlášení týkajícího se knihovního pořádku okresní silnice č. 882/2 v Dubanech, knihovní pořádek domku č. 79 v Radušíně, koupě pozemku č. 536/45, role ve Ctiněvsí a jeho směna

Podmokly

Volební schůze společně kandidujících českých stran a sice: lidové, nár. sjednocení a agrární v Podmoklech, konala se 2. června v Národním domě. Referát řečníka národního sjednocení, který zhodnotil význam voleb po stránce samosprávné, rovněž i agrárního, který probral nynější vnitropolitickou situaci

Čtěte, půjčujte a rozšiřujte Svatováclavskou STRÁŽ

poslední doby, odměněn byl potleskem, avšak referát lidového řečníka bratra Jandáčka, přerušován byl téměř za každým slovem, potleskem příslušníků všech politických stran, nejvíce však stran socialistických. Bratr Jandáček zhodnotil doklady náš správný postup volební, jako hraničářů, kde musí v zájmu státu uhodnotit veškerá stránecost. Objasnil život hraničářů a svým, jen jemu vlastním temperamentem, při probírání dnešní naší vnitřní i mezi-

Emil Dostál

Naše vystoupení v Rusku

(Pokračování)

Nebera ohled ani na tento telegram Trockého, rozkázal Výkonný výbor žáně zbraně nevydávati a vlaky západně Čeljabinska mají se pohybovati na východ. Z Čeljabinska ihned po tomto rozkazu vyjel vlak 6. pluku směrem na Omsk.

25. května 1918 byl zákeřně přeřepaden rudou armádou na stanici Marianovce západně Omska vlak 6. pluku.

26. května 1918 následovalo zákeřně přeřepadení bezbranného dělostřeleckého pluku vlaku II. divise v Irkutsku.

27. května 1918 přeřepaden úplně bezbranný štáb 1. pluku v Zlatoustu.

Přeřepadení tato dovršila míru shovívavosti čsl. dobrovolce. Způsobila úplnou roztržku mezi čsl. vojskem a sovětskou vládou, byla vypoovězením boje na život a na smrt.

Počaly se znovu vřahovati a čistiti zbraně a s dychtivostí ještě větší čekalo vojsko na rozkaz k vystoupení, neboť chování se místních sovětů bylo provokativní. Nespali jsme celé noci, majíce oprávněnou nedůvěru ke všem mírným ujišťováním čeljabinského sovětu, který ale tímto ujišťováním chtěl nabýti času, neboť současně, podle zachycených telegramů, žádal rudou vojskou pomoc z Jekatěrínburku (nynější Sverdlovsk) k našemu odbrojení.

Děle již se nečekalo, co potkalo 6. pluk v Marianovce, mohlo potkati i nás, a proto plukovník 3. pluku Vojcechovský, znaje velmi dobře náladu dobrovolců, dal rozkaz 27. května 1918 časně ráno vystoupiti proti čeljabinskému sovětu.

To bylo nadšení, to bylo radostí, když jsme 27. května 1918 zrání tiše vycházeli z vagonů pochodem do města. Konečně dnes to rozbijeme. Dnes

budeme klidně spat, bez obavy, že budeme zákeřně přeřepadeni.

III.

Dobrovolci dobře vystihli situaci a Výkonný výbor, vycházeje se stanoviska nálady ve vojsku, vykonal politickou taktiku, jež byla jenkrát jediné správnou, poněvadž nám zachovala celistvost čsl. vojska a vykonáním vůle vojska vydobyla nám nejen cestu do Vladivostoku, nýbrž položila i základ k uznání budoucí československé vlády osvobozené vlasti. Naše vlaková strategie na rozsáhlých frontách Ruska a Sibíře, zabírající svou matematickou vypočítavost města, újezdy a celé gubernie, zdravý smysl pro okamžiky, jak v politické, tak i bojové situaci, prudká účinnost a vytrvalost čsl. dobrovolců v bojích, daly správný směr a pak vítězství našemu boji proti sovětské vládě. Myšlenka utopické všesvětové revoluce neobstála v boji se zdravým a života schopným nacionalismem čsl. dobrovolného vojska, neboť nositelé a propagátoři myšlenky všesvětové revoluce kapitulovali hned při prvním střetnutí se.

Čsl. vojsko, ocitnuvši se v nebezpečí své celistvosti, bylo jednotno v názoru na prostředky k udržení této celistvosti a tím i národní svobody. Jednotnost nás scelovala, dávala nám síly a všechny otázky a názory, které nás jako společnost dělily, ustoupily před životním píáním volného, svobodného života, ztratily se, třecí plochy vymýzaly, nebylo myšlenkových názorů, jež by všénárodní práci rozbíjely v malé skupiny, pohlcující ve své jednostrannosti zdárný výsledek celonárodní práce.

To byl plus našeho nacionalismu v orkánu ruské revoluce a všeobecné anarchii jak politických tak i společenských poměrů, ačkoli od českých komunistů bylo nám za to, že jsme vyvolčovali nad jejich červený čar revoluce svůj prapor bíločervený, spíláno reakcionářů, kdežto bolševismus byl od nich nazýván pokrokem. Neutonul náš prapor bíločervený v záplavě rudého moře a proti bolševikům, bojujícím za jednu třídu, stál náš tábor národního solidarismu, pod jehož egidou soustřeďoval se napotom nejen čsl. živel, ale všichni Slované a Rumuni - všechny utlačované národy.

Čsl. živel na Rusi zůstal věren nacionalismu. Jen mizivé procento zavrhlo národní příslušnost a šlo ke komunistům, postavilo se v boj proti nám a našemu solidarismu všech složek národa a vstoupilo do řad neukázněných revolučních živelů, do strany třídní nenávisli a židovských diktátorů, kteří byli nepřáteli ruského národa jako před válkou, tak i v revoluci. Byli to praktičtí materialisté a egoisté, těžící z revoluční psychosy mas. (Pokračování.)

Prapory, stuhu, vlajky

Ars Liturgica A. Mestková, Praha II., Ječná 2.

za část pozemku č. 519 ve Ctiněvsí, výdážba silnice Černiv-Chošěšov za příspěvku zemského, systemace služebních míst pro výkon služby účetní a pokladní v okresních lomech a pískovnách a v okresním sirotčinci v Roudnici n. Labem, jmenování členů ředitelství a

KDO CHCE PSACÍ STROJ PORTABLE (kafříkový)?

Prodáme několik továrně nových strojů Portable s úplnou písennou zárukou, hutného pod cenou z důvodů skladových. Generální zást. psacích strojů Praha XII., Přemyslovská 26. Těž a měsíční splátky po 50 Kč.

revidujícího výboru okresní záložny hospodářské v Roudnici n. L. a v Libochovicích. Jako bod 12. přichází na program zřízení újezdních škol měšťanských. K tomu bodu programu navrhuje referent v r. Hospodárka, aby bylo oznámeno k dotazu zemského úřadu, že okresní zastupitelstvo bere za svoji povinnost zařaditi do okresního rozpočtu určitou částku na újezdní měšťanské školy každoročně tak, jak tomu celkové výdajové položky dovolí, je však naprosto není možné vzhledem k pasivité rozpočtu uvést skutečnou cifru, s kterou by mohlo býti definitivně každoročně počítáno. Ačkoliv jednalo se jen o zodpovězení dotazu, rozpředla se v tomto bodě programu velká debata, v níž ředitel Benes navrhoval, aby celková cifra uvedená byla proti úhradě nových okresních přírůžek. Tento návrh vyvolal odpor u některých členů okresního zastupitelstva, kteří postavili se proti tomuto návrhu s výtkou navrhovatel, že není možné stále okresní přírůžky na bedra poplatníků přidávati. Konečně rozhodnutí bylo ukončeno hlasováním v pozměňovacím návrhu, ve kterém byly v návrhu tom okresní přírůžky dle navrhovatele většinou odhlasovány. Taktéž bod 13. řešení úhrady na udržování okresních silnic prošel debatou, ve které opět navrhoval p. řed. Benes k úhradě okresní přírůžky proti návrhu p. statkáře Šustrá, který navrhoval dávku vozidel a to jak pro automobily, velocypledy a sešské povozy k případným okresním přírůžek. Návrh p. statkáře byl v menšině a přijat 7 hlasy, kdežto návrh p. ředitele Benese přijal 16 hlasy, čímž byl většinou přijat. Ku konci schůze oznámil předsedající vrchní rada hejtmán Gabriel, že zaměstnanci okresu přispěli na obranu státu 2% ze své mzdy a zrekli se sil přispěvků, což bylo vědně všemi přítomnými přijato. Po tomto p. st. Havránek žádá předsedajícího, aby schůze okresního zastupitelstva byla svolována častěji a ne tak jako dosud jednou za půl roku, kdy není možno pak tak jako účetní závěrku, která jest dána členům okres. zastup. před zahájením schůze produstovati.

různé zprávy

Německá sabotáž českých peněžních ústavů v pohraničí jen Čechům prospěla. Je známo, že v pohraničí dnech bylo z německých spořitelů a ústavů vybráno na 1 a čtvrt miliard Kč. i v českých peněžních ústavech i v pohraničí sáhli němečtí vkladatelé na své úspory a převáděli tyto v důsledku nášetptávané propagace do svých německých a velkoněmeckých ústavů. Hranicářů však tuto hru včas prohlédli a bez jakékoli agitace a propagace, ale z čistě důvodů národních a morálních činili opak a dosavadní svoje úspory z německých a poněmčených ústavů převáděli do ústavů českých. Ze těchto českých vkladů bylo více, bylo nám potvrzeno ze záložny Hermes, která jako rzye český ústav má několik sběren ve změnčeném území. A tak páni propagátoři dopadli zase jako sedláci u Chlumce.

Proto hranicářů, - Svůj k svému - at nemí jednoho českého vkladatele z německých ústavů.

Mimořádná opatření v Berchtesgadenu. O svatodušních svátcích byla učiněna zvláště bezpečná policejní opatření v letním sídle kancléře Hitlera, ježto důležité porady, které tam měl se svými generály neschmely být naprosto rušeny. Jednání směřovalo k tomu, jakým způsobem odtroubit dosavadním nanevrtným vojenských jednotek na Čsl. hranicích - ježto se jeví v krajích, kde se vojsko nalézá již citelný nedostatek potravin a doprava ryb, hlášených tu zdroje obživy německé armády, vázne. Samozřejmě nelze jen tak říci vezme zase prapory a jedem domů a přiznat se, že Čsl. leton byl příliš tvrdý, tudíž po zkusenostech, pro řiši nezvyklý. Nedivme se proto té důležitosti při které i Henlein radil k odtroubení, až ten beton změkne. J-a.

Dar. Známy továrník Bondy, cukrovarník z Čes. Meziříčí přispěl na úhradu státních potřeb částkou 8 mil Kč, kterou

v hotovosti zaplatil. Litujeme jen, že tomu předcházelo nedorozumění s našimi finančními orgány pro přestupek pašování valů. V jednom však se přece Zid Bondy po zaplacení pokuty poučil - zavedl v cukrovarech úřední řeč českou. Inu, jsou to židé: ty do něho kamenem, on do tebe chlebem. J-a

organisační

Valná hromada pražského Okresku. Jednoty přátel katol. legionářů bude konána ve dvoraně paláce Charitas v Praze II., Karlovo nám. 5. v neděli dne 12. června t. r. o 9. hodině dopolední.

Program:

1. Zahájení valné hromady předsedou.
2. zpráva jednatele o činnosti.
3. zpráva pokladníka a revisorů účtu.
4. promluva br. Dostála a Kříklavy.
5. projevy hostů.
6. volby okreskového výboru.
7. volné návrhy.

Členové jednoty přátel z ohvodu Velké Prahy dostaví se do jednoho!

volná místa

Městská obec Kolín obsadí dvě místa manipulačních úředníků. Žádosti do 20. 6. 1938. Blíží v Úředním listě č. 127.

Ve v. v. nemocnici v Teplicích-Šanové obsadí se místa: 3 místa správních úředníků, 1 místo kancel. úředníka, 3 místa kancel. oficantů, 2 místa kancel. pomocníků. Žádosti do 16. 6. 1938. Blíží v Úředním listě č. 129.

Městské zastupitelstvo v Zámuckách vypisuje konkurs na místo městského tajemníka. Žádosti do 25. 6. 1938. Blíží v Úředním listě č. 128.

TISKOPISY

TELEFON 216-46

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ PROVEDENÉ, V DOBĚ NEJKRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Dům se bourá

Rozprodám celý sklad nábytku hluboko pod cenou.

R. Bukáček, Praha - Karlín, Královská 47. - Telefon 61705

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Názvy článků: **Národní statut připraven, J.E. kardinál Dr. Karel Kašpar zakročuje proti henleinovským kněžím, DOMŮ, Roudnicko-Libochovicko**

Stránky: [1], [2], [3], [4]